

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan s večer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolljo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. m. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da je ob pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vsa leta . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vsa leta . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročnje se lahko s vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ohranimo na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po poteku naročnini brez ožra vsakemu, kdor ne vpošilje isto ob pravem času.

Upravišstvo „Slovenskega Naroda“.

Češki namestnik — odstavljen?

Naši dvomi o državniški modrosti in politični spretnosti ministerskega predsednika bar. Gautscha postajajo čedalje večji. Že dva meseca stoji baron Gautsch vladi na čelu, a svojo modrost in svojo spretnost je pokazal samo z umikanjem pred nemškimi nasilstvi, samo s kapitulacijami pred sveto osebo Karola Hermana Wolfa.

Ministerski predsednik je prevzel nalogo, da „pomiri“ razburjene Nemce. Za izvršitev te naloge si je izvolil posebno metodo in sicer tako, s kakršno se še nikdar in nikjer ni nasprotovalo revolucijskim gibanjem, najmanj v Avstriji, kjer je vlada Slovane že opetovano pomirjala s puškami in vešali in kjer je vsak najmanjši odpor zadušila z največjo brutalnostjo. Zadnji slučaj te vrste je bilo preganjanje Omladine v Pragi.

Nemce hoče ministerski predsednik pomiriti s koncesijami. Baron Gautsch izvršuje prevzeto nalogo na ta način, da se udaja nemški prepotentnosti, da odjenja na vseh straneh. Odkar ima državno

krmilo v rokah, je samo napram Čehom pokazal, da ima vlada še kaj moči, Nemce pa gladi kakor nedolžne otročice, ne meneč se za to, da je nemštvo vsled tega izgubilo že vsako spoštovanje pred državno avtoriteto, vsako spoštovanje zakonov, in da čedalje predrznejše naglašajo končne smotre vsega svojega gibanja.

Ministerski predsednik se je že tako daleč sprazbil, da hoče kapitulirati — če ne direktno, pa vsaj indirektno, — celo pred nemškimi študenti; niti toliko enerzijske nima, da bi se upal kljubovati naravnost impertinentnim zahtevam teh mladeničev.

Komaj so bili dijaki praških visokih šol sklenili, da ne obiskujejo več predavanj, dokler se ne prekliche prepoved, nositi provokatorične dijaške trakove in čepice, hitro je poslal Gautsch sekcijskega šefa Hartla v Prago in dal razglasiti, da ugoditi vlada želji čestitih p. n. gospodov dijakov nemudoma, čim se zaključi zasedanje dež. zbora češkega, torej v kacic štirinajstih dneh. A dijaki niso baronu Gautschu niti tega roka dovolili, dasi je prava pravcata „Gallengrist“. Dijaški shod, kateri se je pod patronanco Wolfovo vršil v soboto v Litomeřu, je sklenil, da začne vse nemško dijaštvo na vseh avstrijskih visokih šolah splošen štrajk, ako vlada do danes opoludne rečene prepovedi ne prekliche.

Mogoče je v nas vse in zato je celo mogoče, da se vlada ukloni tudi tej zahtevi, kakor se je uklonila mnogim drugim. Verjetno seveda ni, da se vlada popolnoma uda, zakaj v tistem hipu postala bi pred vso Evropo tako smešna, da bi jo to onemogočilo, toda da skuša po ovinkih odvrniti razposajene dijake od njih namere, o tem pričajo dovolj že oficijozni listi.

Vladi pač ni nobena žrtav prevelika, da pridobi ž njo lepo družbo Wolfov in Irotov. Po njenem uplivu je klerikalec Ebenhoch vrgel svojim slovan-skim zaveznikom poleno pod noge, ker pač ni pomislil, da so Čehom nemški liberalci še vedno bližji kakor nemški klerikalci, in sedaj, prav na dan pred začetkom dijaškega štrajka, razglasili so nemški listi, da misli Gautsch odstaviti češkega namestnika grofa Coudenhovea in imenovati namestnikom nemškega generala.

Coudenhove se je Nemcem zameril, ker je priznal, da so zadnje praške izgrede prouzročile

nemške provokacije in ker se je upal nastopiti proti nemškim provokaterjem. Nemci so začeli boj proti njemu in so tekom nekaterih tednov popolnoma zmagali. Gautsch kapitulira, Coudenhove mora pobrati šila in kopita in iti, na njegovo mesto pa pride baje podmaršal Fux pl. Echenegg, kateri je bil l. 1891 brigadir v Ljubljani in nam je izza tistega časa znan kot vojak velikih sposobnostij in odločnega nemškega mišljenja.

Ako je ta vest resnična, potem naznanja važen uspeh, kateri so dosegli Nemci z obstrukcijo. Ta novi uspeh nas uči, kako se da v Avstriji kaj doseči. Dobro leto že traja revolucijsko gibanje avstrijskega nemštva in čim je brezobzirnejše, tem večje uspehe doseza. Zapomnimo si dobro ta nauk, morda pride kmalu prilika, da se bomo po njem ravnali.

V Ljubljani, 31. januarja.

Shod nemških akademikov in profesorjev v Litomeřech je bil vsekakor jako velik. Zastopani so bili tudi velikonemški akademiki, prišla sta rektorja nemškega vseučilišča in tehnike v Pragi, mnogo profesorjev ter nekaj poslancev, mej temi seveda neizogibni Wolf. Sprejeli sta se dve resoluciji, s katerima se zahteva, naj se obe nemški visoki šoli prelota v čisto nemški okraj češke kraljevine in naj se začne danes, 31. januarja opoldne splošni velikošolski štrajk, ako se dotlej prepoved glede čepic in trakov ne odpravi. Profesorji so predlagali, naj se začne štrajk šele tedaj, ako se z zaključkom češkega deželnega zbora omenjena prepoved ne odstrani, toda velikošolci so ta predlog zavrgli. Vendar pa je izjavil rektor Ulbrich, da se predavanja na vseučilišču ne ustavijo. Nemški dijaki agitirajo za to, da se prične na vseh nemških vseučiliščih visokošolski štrajk. Graški nemški akademiki se že pripravljajo za to in bržčas se jim kmalu pridružijo še dunajski.

Avstrijsko-ruske razmere. „Novosti“ pišejo: Sporazumljenje mej obema državama mora le tedaj obstati, ako izpolni Avstrija vse spr-jete naloge do cela vestno. Oficijalna politika se ne sme razločevati od neoficijalne, sicer je sporazumljenje gola fraza. Vsa zgodovina balkanskih držav od njihove ustanovitve kaže, da se je Avstro-Og-rska nepre-

LISTEK.

Plesni red.

Spisal Emil Zola.

Vida se je vrnila nedavno iz samostana, in bliščeča plamena plesne dvorane so razsvetljevala njeno, še otročji obrazek sinoči prvič.

Njeno nežno lice kaže sedaj tisti zlati refleks, kateri je svojstvo Sicilijank, in njene nočnotemne obrvi le s težka zagrinjajo ogenj njenih pogledov; toda v plesni dvorani je bila ostala še vedno tisto boječe šolsko bitijce, katero zarudeva pri vsakem poklonu tja do ušes.

Zibajoči se na blazinah v lahkem drevežu, v temni sobici, v katero ne puste goste preproge nikakega žarka zimskega solca, menjajo se ji po zmedeni glavici slike sinočnega plesnega večera.

Na stoleh leži leno razmetana njena dišeča plesna toaleta, tam bele gačehlačice, ondu par nežnih svilnatih črevljic, tu zračna pahljača. Na toaletni mizici se lesketa dragocen okrasek in od plesnega reda sém ji pošilja zveneli šopek zadnje svoje vonje.

Mal solnčen žarek je ušel izza preproge in švignil po obrazu zaspanke. Vzbudi se, gleda zaspalo in desnica seže nevedoma po plesnem redu. Mehanično pregleduje plesno knjižico in ko obrača list za listom, na katerih je zapisano ime Ivan, šine neka nezadovoljnost preko nežnih potez.

Vedno ta bratranec Ivan! Ima pa zelo lepo pisavo; tako okroglo, ravne črke. Njegova roka se ne trese nikdar, niti ako se moje oklepa. Ivan naj bi bil jedenkrat moj mož! Pri vsakem plesu je vzel, ne da bi bil vprašal, moj plesni red in zapisal sebe vedno za prvi ples. To je brez dvojbe pravica soproga. Ta pravica pa ji nikakor ne ugaja.

Zamaknjeno gleda pred se.

Soprog, šepče, ta beseda me plaši. Ivan ravna z menoj, kakor s kako šolarico. Tudi ne vem, zakaj naj bi bil baš Ivan moj mož; jaz ga nisem nikoli prosila in on me tudi ni prosil pri-voljenja. Ko sva bila še otroka in sva se skupaj igrala, spominjam se — bil je zelo nevljuden. Sedaj pa je jako vljuden — ljubši bi mi bil, da bi bil manj vljuden. Ivan in vedno Ivan! Saj vendar še nisem njegova! Povedati mu hočem, naj svojega

imena ne piše več s tako velikimi črkami, to vzame preveč prostora.

Knjižica se polagoma zapre. Plesni red sovražijo najbrž vsi možje! Drugi listi kažejo zapeljivo druga imena.

Ludovik, mrmra gospica. Smešen človek. Prišel me je prosit kadriljo, a me niti pogledal ni. Ko se je oglasila godba, vlekel me je seboj v nasprotni konec dvorane, neki veliki plavalasi dami nasproti, katere oči ga neprestano zasledovale. Slehern čas se ji je nasmehljal in me tako pozabil, da sem moral šopek, kateri mi je padel iz rok, celo sama pobrati. Vsakokrat, ko je nasprotna dama šla mimo njega, je zašepetal nekaj na njeno uho. Poslušala sem, a ničesar razumela. To je bila morda njegova sestra. Oh ne! Stiskala sta si roke, in ako je stal poleg nje, klicala ga je godba zaman k meni. Sama sem ostala na svojem prostoru in vse figure so bile uničene. Mogoče pa je bila njegova gospa. Ah, kako neumna sem!

Vida gleda z na pol odprtimi ustnami sanjavo pred se, kakor otrok, ki si radovedno ogleduje neznano igračo. Leni prične šteti zvezdice na odeji, a desnica leži še vedno na plesnem redu. Male

stano vmešavala v njihove notranje razmere, in čudno bi bilo, ako bi grof Goluchowski tradicijsne politike ne nadaljeval. Nastali premor na bo dolg in avstrijska diplomatska godba se začne iznova.

Napadi Kurdev so se začeli zopet pojavljati, in armenske vasi ob ruski meji trpe pred temi roparji; Armenci pa vračajo tudi šilo za ognjilo. Ruska vlada je vnovič pozvala porto, naj napravi že vendar jedenkrat mir, sicer bo Rusija sama zasedla vse pokrajine ob Kavkaziji.

Španija in severna Amerika. Španci so radi severnoameričanskih bojnih ladij v kubanskih lukah jako razdraženi. „Heraldo“ predlaga, naj odgovori Španija s tem, da pošlje svoje bojne ladje v luke Izjedinjenih držav. Vladi se zdi položaj opasen.

Angleži v Perziji. Nedavno se je poročalo, da se je angleško ladjevje vsidralo v perzijski luki ter motiviralo to z anarhističnimi pojavi v Perziji. Angleško ladjevje se sedaj vede kakor bi bilo ondi jedini gospodar. Ujelo je parnik „Beludžistan“, ker je vozil za Basro, turško mesto, orožje. Angleži opravljajo torej posel perzijske pomorske police, dasi jih ni zato nikdo pooblastil. A angleški upov je s tem iznova narastel. Angleži so tudi ovadili mesto Bušir, važno trgovsko mesto, da je meščanstvo dobro oboroženo, in perzijska vlada je dala na to takoj konfiscirati 10 000 pušk. Ko je bil v Džasku umorjen neki brzogovorni nadzornik, odšla je tja nemudoma angleška pehotna četa, in na nemire v Mettvanu so se odzvali Angleži takoj z odposiljanjem bojnih ladij. Angleži so torej kakor nadležne stenice, zarijejo se v vsako perzijsko ugodno ležeče mesto. Toda Turčija in Rusija že ngovarjati toli silno naraščajočemu uplivu Angležev. Zlasti Rusija bo odločno ugovarjala, da bi se Angleži stalno vsidrali v perzijskem morskem zalivu, ker je v Rusiji baš ta točka izredne važnosti. Kakor Talienvan v kitajskih, tako utegne Bušir in perzijski zaliv postati resna preporna točka mej starima tekmečema, tako da je prav možno, da nastane mej ruskim medvedom in angleškim mrožem boj na življenje in smrt. — Knez Uhtomskij, izdajatelj „Peterburgskija Vjedomosti“, ugovarja jako ogorčeno, ker so prišle angleške ladje v Port-Arthur. Uhtomskij piše: „S čim morejo opravičiti Angleži svojo predrznost? Očividno smo doslej vdiranje Angležev v tuje zemlje premalo energično zavračali. Toda sedaj ni čas groženj. Ne na morju, kjer sta Anglija in Japonska močnejši od Rusije, ampak doma, na suhem, kjer more Rusija vsakega sovražstvo streti, je jedino možna rešitev orijentskega vprašanja. Ako bode začelo pihati s severa na hišice iz kart, katere so postavili Angleži v Indiji, potem nastopi politična zadeva ura umetno ustanovljenemu in vzdrževanemu kraljestvu; Angležem pa bo prišlo veselje misliti na razkosanje Kitajskega.“

Dopisi.

S Štajerskega. 29. januarja. Kakor znano, nameravajo štajerski Nemci ptujsko deželno nižjo gimnazijo izpopolniti v višjo, kar pomeni — nov, izdaten prirastek na nemškutarskem, še vedno poganjajočem parobku. Ako bi nove razrede dobili Slovenci, kak hrup bi nastal v velikonemškem ta-

boru! Zato pa sedaj tudi Slovenci ne smemo molčati. Zahtevamo od države — od dežele se nam je itak ni nadejati — z vso odločnostjo primerno odškodnino; ako že ne tako, za katero bi bilo treba šteti novih denarjev, pa vsaj tako, ki ne stane niti vinarja! Glede poslednje imam na misli — dvojezične naše paralelke na mariborski in celjski gimnaziji, katere naj se izpremenijo — po krajnjem vzgledu v čisto slovenske! Za tako izpremembo govorijo tudi drugi tehtni razlogi. Svoječasnica namra slovenskih postancev, ondoto našo mladino glede prestroгих učnih tiratev v nemščini razbremeniti, se je n-mreč po dvojezični uredbi popolnem ponesrečila. Ali se — zlasti v prvem in drugem razredu — učijo vsi ali pa le polovica predmetov nemški, je iz tega stališča pač vse jedno; resnična olajšava je mogoča jedino na zgoraj omenjeni način! Čemu pa tudi razloč k delati mej krajnskimi in štajerskimi Slovenci? Da bi bila potreba nemščine pri poslednjih več kakor pri prvih, ta je pač bosa. Da bi naše paralelke vsled označene izpremembe izgubile katerega učenca, se tudi ni bati; ravno narobe. Ali pa se naj mar bojimo nemškega „strašila“? Ako si taisto ogledamo v bližini, spoznamo, da je po sredi votlo, oboda pa tudi nima! Stojč na trdni in zanesljivi podlagi v drž. osn. postavah zaježenih nam pravic, lahko kljubujemo vsem nemškem viharjem tembolj, ker ima samozavedni in brezozirni Nemeč rešpekt la pred onim, ki mu je v t-h lastnostih jednak, doč m ponižnega bojazljivca zaničuje in — ustrahuje!

V. Korotan.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 31. januarja.

— (Osobne vesti.) Koncertni vodja „Glasbene Matice“, g. Josip Čerin je odložil svoje dosedanje mesto, na katerem je deloval z vso poštvalnostjo, ter prevzel s 15. septembrom t. l. v c. kr. dvorni cerkvi sv. Avgustina na Dunaju mesto organista. — Dvorni svetnik pri dalmatinskem namestništvu g. Karol M. Truxa je imenovan dvornim svetnikom pri upravnem sodišči na Danaji. — Računski podčastnik v p. g. Ferdinand Unger je imenovan kancelistom pri finančnem ravnateljstvu v Ljubljani.

— (Občinski svet) imel bo v četrtek, dne 3. februarja t. l., ob petih popoldne v telovadnici I. mestne deške petrazrednice v Komenskega ulicah redno sejo. Dnevni red: I. Predsedstvena naznanila. II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Personalnega in pravnega odseka poročila: 1. o prošnji hišne posestnice Marije Czerne za priznanje odškodnine v stavbnih zadevah; 2. o rekurzu hišne posestnice Karoline Treo proti magistratnemu odloku zaradi naprave žleba; 3. o pritožbi ml. Karola Tavčarja proti magistratnemu odloku zaradi stavbnega dovoljenja; 4. o poročlu pravnega konsulentu o zadevi brezplačnega odstopa sveta za projektovane ulice ob Trpotčevem posestvu na Resljevi cesti; 5. o pritožbi Ane Lenčkove omožene Debevčeve proti razsodbi mestnega magistrata št. 41.619. IV. Finančnega odseka poročila: 1. o magistratnem dopisu o zadevi poprave Sv. Martina ceste; 2. o oddaji mestnih tiskarskih del za prihodnjo triletno dobo; 3. o potrebi premembe § 7. navodila za oskrbovanje loterijskega posojila in z njim združenega amortizacijskega zaklada. V. Stavbnega odseka poročilo: o prizivu hišnega posestnika Ivana Godca na Ždovski stezi proti magistratnemu odloku z dne

24. novembra 1897, št. 38 616. VI. Policijskega odseka poročilo: o prizivu lastnikov psov v Vodmatu proti plačevanju pasje takse za 1897 l. VII. Odseka za olupšavo mesta poročila: 1. o prošnji „Eislauf-Vere na“, da se podaljša najemna doba do l. 1910; 2. o uredbi „Zvezde“. VIII. Vodovodnega direktorija poročila: 1. o prošnji lastnice kopališča, Josipine Gnesdove za znižanje vodarine; 2. o prošnji hišnega posestnika Frančiška Kovača za upeljavo vode; 3. o podaljšanju vodovodnih cevij do kolo-dvora dolenskih železnic; 4. o prošnji hišne posestnice Franja Förderlove za podaljšanje vodovodne cevi do njene hiše ob cesti v mestni log; 5. o prošnji društva „Dirkališče slov. biciklistov“ za položitev vodovodnih cevij na društveno dirkališče; IX. Elek-trarniškega direktorija poročila: 1. o magistratnem dopisu v zadevi zavarovanja mestne elektrarne proti ognju; 2. o magistratnem dopisu v zadevi imenovanja drugega paznika p i akumulatorski pretikalnici. X. Personalnega in pravnega odseka poročila: 1. o prošnji bivšega magistratnega praktika Augusta Erzina za prepis zapisnikov o dyeh tajnih sejah občinskega sveta; 2. o prošnji Ant. Permela za sprejem v občinsko zvezo; 3. o mestnega magistrata dopisu glede priznanja nagrade Ivanu Brclju, kurjaču centralne kurjave v mestni hiši in Franu Kobalu, vratarju d želnega muzeja.

— (Iz ces. kr. mestnega šolskega sveta.) O c. kr. mestnega šolskega sveta redni seji z dne 25. t. m. prejeli smo sledeče poročilo: Potem ko predsednik proglasi sklepčnost se preide na dnevni red, in poroča zapisnikar o kurencijah ter pove, kako so bile rešene. Prošnjo nekega učitelja za novčno podporo sklene se priporočiti predložiti visokemu c. kr. deželnemu šolskemu svetu. Reši se več prošenj za pripoznanje starostnih doklad in se prizna mestnemu nadučitelju Franu Raktelju šesta, mestnemu učitelju Janku Janežiču in mestni učiteljici Avgusti Mattanovičevi pa tretja službeno-starostna doklada, prvemu od 1. januarja letos, drugemu od 1. oktobra lani, tretji od 1. decembra lani. Sklene se šolskim vodstvom priporočiti nakup „Hö'zlovega“ stenskega zemljevida „Palestine“, katerega je za slovenske šole priredil prof. Orožen. Prošnjo nekega učenca za oproščenje od obveznega pouka v slovenščini se ugoti. Končno se reši še nekaj internih zadev.

— (Za potnike.) Na železnicah jemljejo popotniki večje kovčke, čevljev kar celo vrs o s sabo v vozove tako da so ravnateljstva primorana v tem oziru najostreje navodila izdajati. Posebna vrsta popotnikov je tako brezobzirna proti drugim, z njimi potujočimi ljudem, da ne obloži s svojimi neštevilnimi kosi prtljage samo največjega dela p ostopa, za prtljago določenega, temveč tudi neplačane sedeže in celo hodnike osebnih voz. Vsak popotnik sme samo in le prostor, kolikor ga je neposredno nad njegovim plačanim sedežem, s prtljago obložiti, dočim je prostor nad drugim sedeži določen za one, kateri jih plačajo. Osobju južne železnice je ukazano, popotnikom kateri imajo preveliko prtljago ali preveč prtljage uho d na peron zabraniti, in jih povabiti, isto pri oddaji prtljage izročiti. Težje in večje stvari pa se sploh ne smejo jemati v vozove.

— (Poštne zadeve.) Od 1. svedana t. l. naprej se ne bodo več pisemske pošiljke neposredno železniškim poštam oddane, za kraje v tuzemstvu (Avstriji) namenjene, pečatom železniške pošte pečatile, marveč bodo dobivale dotične pošiljkatve

bele cvetke šumljajo in se zibajo, najbrž vedo, kdo je bila ona plavalasa dama . . .

Vida prebira dalje. Neko ime jo zopet ustavi. Robert je zlobnež! Nikdar si nisem mogla misliti, da živi pod tako belim telovnikom tako črna duša. V kratki pol uri me je primeril že vsem cveticam, zvezdam in drugim krasnim stvarim. Nisem vedela, kaj naj bi mu odgovorila, tako sem bila presenečena. A ko me je peljal na moj prostor, ni se mogel ločiti od mene. Stopila sem mej okno, in preproge so me skrile pred njegovimi pogledi. Tu začujem, kako Robert veselo pripoveduje svojemu prijatelju, da je plesal z „malo samostansko gosko“, katera je „pri vsaki besedi ko ogenj zarudela in povešala oči“. Norčeval se je tudi iz drugih gospic, a vsega nisem slišala. Samostanska goska! Sem li to jaz? Ali kaka moja prijateljica? Terezinka morda? —

Pavel ima plave oči; Pavel ni lažnjivec, in on zna tako lepo, tako sladko govoriti. Da, da, ponavlja Vida. Pavel ima zveste, plave oči in Pavel ni lažnjivec.

In kaj praviš o Juliju? začena znova plesni red; Julij te smatra za najboljšo plesalko! In Mirko

in Vilko in Albert? Vsem si najbolj ti ugajala in srečni so bili, ako si s njim le nasmehnila.

Vida začuti, kako jo šegeča mala knjižica mej prsti; hoče jo zapreti, a nima poguma.

Ti si bila kraljica plesa, zašepče zapeljivec v plesnem redu. Tvoje šestnajstletne krase je zavdala marsikatera. O Vida, veliko glavice si nočoj zmešala!

Mlada gospica posluša zarudela zapeljive besede.

Ah, mala petlja moje obleke se je bila odvezala. Gotovo so se smehljali mladi gospodje. Ta nepazljiva šivilja!

Ali ni nič plesal s teboj? vpraša hitro plesni red

Kdo? vpraša Vida ter znova zarudi do vratu. In ime, katero je plavalo že pred četrto ure pred njenimi očmi in katerega črke njeno srce tako željno čita, leži sedaj na njenih ustnih.

Gospod Emil je bil včeraj tako žalosten. Videla sem, ko je iz daljave zrl na-me. Ker ni upal meni približati se, šla sem sama k njemu. Tako sem ga prisilila, da me je naprosil za ples.

Ah, Emil ti ugaja, šepče knjižica.

Vida še globokeje zarudi.

Pri plesu sem čutila, kako je trepetala njegova roka v mojej. Ko sem zapazila, da mu ugajajo moje rože, dala sem mu jedno. To vendar ni nič hudega!

Sveda ne, Vida. In ko je prijel za cvetko, približala so se njegova ustna tvojim prstom in on jih je poljubil.

Ali je to kaj grdega? ponavlja Vida.

O ne, gotovo ne! Nasprotno, zaslužiš grajo, ker si ga pustila na ta boreu poljub čakati toliko časa. Emil bi bil diven mož!

Zares, Emil bi bil diven mož, mrmra Vida. Ljubiš ga, nadaljuje zapeljivec; ako bi bil jaz na tvojem mestu, dal bi mu takoj poljubček nazaj.

Ne, ne, ustavlja se začudena Vida.

Zapeljivec pa nadaljuje: Samo jeden poljubček, tu na njegovo ime. Ničesar ne bom izdal.

Pri vseh bogovih prisega Vida, da kaj tacega ne stori, a mej tem branjenjem so se dotaknile njena ustna Emilovega imena jedenkrat — dvakrat . . .

Tedaj zahrešče vrata, in hišna vstopi v sobo.

Plesni red hitro izgine pod blazine in se skrije mej sežnobelimi čipkami.

poštni pečat šele na pošti, kamor so namenjene. Pošiljatelj te vrste, namenjene na Ogersko, v okupacijsko ozemlje in v inozemstvo, pečate se bodo mej istodobnim razveljavljenjem pisemskih znamk pečatom železniške pošte kakoršen je v rabi za prepečatenje obratnih listin. Ker se tedaj ob označenega dne naprej ne bo dalo s pisma več posneti kraja, kjer je bilo pismo vrženo v pisemsko tržnico železniškega poštnega voza oziroma v tržnico na kolodvoru, ostajale bodo take pošiljke v slučaju, da se ne moge dostaviti, na pošti, na katero so bile naslovljene; nedostavljene, iz Ogerskega okupacijskega ozemlja in iz inozemstva vračajoče se takove pošiljke hranile se bodo kot nedostavljene na dotičnih železniških postah, kjer so bile oddane. Da se more tedaj v prihodnje takovo nedostavljeno pismo vrniti odpošiljatelju, priporoča se, da pride neje odpošiljatelj takovim neposredno železniškim poštam oddanim pisemskim pošiljkatvam vselej svoje ime in stano ališče.

— (Milo vreme.) Včerajšnji krašni dan izvalil je ljubljansko prebivalstvo na vse strani po ljubljanski okolici. Posebno veliko jih je pohitelo na prijazno Šmarno goro, kjer so bili izletniki z vsem prav dobro postreženi po marijivi gostilničarki. Izletniki iz gore vračali so se okičeni s ovetlicami in nekateri celo z metulji, katerih je bilo veliko videti na gori. Ljubljancem je priporočati, da večkrat pohite na to prijazno goro, posebno sedaj, kjer je za izletnike z vsem preskrbljeno tako z dobro pijačo kakor tudi z jedjo.

— (Policijske vesti.) Tekom leta 1897. je aretovala mestna policijska straža 2564 oseb (lanskega leta 2434) in sicer zaradi razgrajanja in kajenja nočnega miru 814 (l. l. 822), zaradi postopanja 620 (l. l. 513), zaradi pijanosti in ležanja na ulici 301 (l. l. 203), zaradi beračenja 273 (l. l. 364), zaradi prestopka tatvine 120, oseb brez stanovanšča 101, zaradi rverzije 90, zaradi hudodelstva tatvine 77, zaradi hudodelstva težke telesne poškodbe 27, zaradi prestopka goljufije 22, zaradi hudodelstva javnega nasilstva 20, vlačug 17, zaradi prestopka lahke telesne poškodbe 15, zaradi hudodelstva goljufije 14, zaradi pregreška § 45. vojnega zakona 10, zaradi prestopka poverjenja 9, oseb zasledovanih v policijskih listih 7, zaradi hudodelstva poverjenja 4, zaradi hudodelstva nevarnega pretenja 4, zaradi prestopka § 522. 3, zaradi prestopka gladišnega reda 2, zaradi prestopka cestnopolicijskega reda 2, zaradi poškodbe tuje lastnine 2, zaradi prestopka § 320. lit. e 2, zaradi hudodelstva nečestitosti zoper naravo 1, zaradi hudodelstva uboja 1, zaradi prestopka sovodstva 1, zaradi hudodelstva zažiga 1, zaradi prestopka železno-cestnega reda 1, zaradi prestopka § 516 k. z. 1, zaradi prestopka § 431. k. z. 1. Od teh aretovancev je bilo c. kr. deželnemu sodišču izročeno 151, (l. l. 196) in c. kr. okrajnemu sodišču pa 543 (l. l. 442). Odgonskim potom odpravilo se je iz Ljubljane 827 (l. l. 816) aretovancev in 29 (l. l. 44) občenevarnih oseb se je izgnalo iz ljubljanskega obmestja. Nasproti drugim aretovancem se je postopalo policijsko-kazensko. Tatvin je bilo leta 1897 naznanjenih 225 (l. l. 239) in sicer hudodelstev 71 (l. l. 130) prestopkov 146 (l. l. 109). Vrh tega prigodilo se je 7 (l. l. 4) vlomov. Pri hudodelstvih tatvine so bili v 64 slučajih pri prestopkih v 98. in pri vlomih v 4 slučajih storilci znani ali so se poizvedeli in ovadili. Skupna škoda povzročena po tatvinah znaša, kakor je bila po poškodovanih napovedna 10.523 gld. 24 kr. V minoletem letu je bilo 6 samomorov, 4 osebe so se ustrelile, 1 oseba se je obesila in 1 je skočila v vodo. Poskušanih samomorov je bilo 6, izmed teh so se trije poskusili ustreliti, 1 zastrupiti, 1 obesiti in 1 zaklati. Umorilnih je bilo oddanih v bolnico in v norišnico 18 oseb (l. l. 27). Ponesrečilo se je 18 oseb. Najdenih reči je bilo 195 in izgubljenih je bilo naznanjenih 241. Dovoljenj za krošnjarjenje se je dalo 163 osebam (l. l. 241). Mrličev je bilo 1162. Rojenih je bilo minolega leta 1099 otrok. Tujcev je došlo v Ljubljano 20401 (l. l. 10016). O. ad. b. se je napravilo po mestnih policijskih stražnikih 6313 (l. l. 4000) po detektivih 1000. Detektivji so tudi aretovali 190 oseb (l. l. 186). Mestni policijski urad je rešil 16635 (l. l. 14000) vlog. Vseh vlog je imel mestni magistrat 1897 leta 44788.

— (Umrli.) je v Starem trgu pri Ložu, notar g. Fran Strašek po kratki bolezni v 41. letu svoje starosti. Bodi mu zemljica lahka!

— (Čitalnica na Vrhniku) priredi v nedeljo dne 6. februarja t. l. v društvenih prostorih maskarado Svira oddelek vojaške godbe slavnega c. in kr. p. špolka št. 27. Vstopnina maskovanim ali kostumovanim 50 kr., nemaskovanim 1 gl. Vstopnice, brez katerih vstop maskam ni dovoljen, dobé se pri gospodu Gabr. Jelovščaku. Vstop dovoljen je le po vabljenim ali po društvenikih vpeljanim gostom. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Narodna čitalnica novomeška in Dolenjsko pevsko društvo) priredita članom narodnih društev dne 5. svečana t. l. v prostorih Narodnega doma Vodnikovo svečanost. Vzpored koncerta, pod vodstvom g. pevovodje Ign. Hladnika 1. Josip Cerin: Domu, moški zbor. 2. A. Dvořák: Pratan, op. 32, št. 9, ženski zbor, spremlja na glasoviru g. Rudolf Sterle. 3. Ign. Hladnik: Pri oknu, op. 32, dvospev za sopran in tenor, pojeta gospica

Milka Dolenčeva in g. Jurij Kozina, spremlja na glasoviru g. pevovodja 4. K. Hoffmeister: Tri Jenkove pesmi, mešani zbori. Sijajen ples, pri katerem svira oddelek meščanske godbe pod vodstvom gosp. Karola Bitscha. Začetek ob polu 8. uri zvečer.

— (Slovensko bralno društvo v Kranju) priredi v sredo dne 2. sveč na t. l. plesni večer. Začetek točno ob polu 9. uri zvečer. Vstopnina udom 20 kr., neudom 40 kr.

— (Narodna čitalnica in pevsko društvo „Lira“ v Kamniku) priredita v sredo, dne 2. svečana t. l. veselice. Vzpored: 1. G. Brož: „Slava Slovincem“, koračnica, udarjajo tamburaši. 2. F. Juvanec: „Pastir“, moški zbor z bariton samospevom. 3. G. Brož: Intermezzo iz opere „Ca lleria rusticana“, udarjajo tamburaši. 4. Iv. pl. Zajc: „Zrinski Frankopanka“, moški zbor s spremljevanjem orkestra. 5. G. Brož: „Perka“, polka française, udarjajo tamburaši. 6. R. Inemann: „Novinarji“, šaljivi dvospev s spremljevanjem orkestra. 7. Ples. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za ude 20 kr., za neude 40 kr. Mej točkami in pri svira godba na lok.

— (Bralno društvo na Bledu) priredi v nedeljo dne 6. februarja v dvorani „Blejskega doma“. veselico. Vzpored: 1. „Bob iz Kranja“, vesela igra s petjem v 1. dejanju. 2. C. Kreutzer: Tercet iz opere „Prenočišče v Granadi“. 3. H. Sattner: „Opomin k petju“, mešan zbor. 4. Skraup: „Kje dom je moj?“, mešan zbor. 5. dr. G. Ipavec: „Lestovki v slovo“, moški zbor. 6. Gj. Esenbut: „V naravi“, moški zbor. 7. „Hrepenenje po g. rah“, mešan zbor. 8. Iv. pl. Zajc: „U boj“, moški zbor. 9. Jos. Fleišman: „Triglav“, mešan zbor. Začetek ob 1/8. uri zvečer.

— (Posojilnica za Bled in okolico) ima v nedeljo, dne 6. februarja ob 3. uri popoldne v dvorani Blejskega doma svoj občni zbor.

— (Nesreče.) V Lescah je posestnik Anton Soklič padel v pijanosti v svojem hlevu pod konja, kateri ga je z nogo udaril po glavi tako, da je Soklič vsled dobljene rane umrl. — V Hotemazah v kranjskem okraju je padla 6letna hči mlinarja Simona Narobeta v potok in utonila.

— (Narodna čitalnica v Vipavi) priredi dne 2. februarja t. l. v prostorih g. Ant. Perhacca v „Tabru“ v Vipavi Vodno kovo veselico. Vzpored: 1. Jos. Ogrinec: „Kje je meja?“, izvirna gluma v jednom dejanju. 2. R. Silvester: „Kavarica“, kuplet, poje gospica Mimi Perhacc. 3. Schaffer: „Graščak in kmeta“, šaljivi trospev. 4. Ples. Pri plesu svira orkester Ed. Enzmann. Začetek točno ob 1/8. uri zvečer. Vstopnina 30 kr., sedež 20 kr., k plesu 1 gl.

— (Koroški deželni zbor) je dne 29. t. m. razpravljal o predlogu, naj se razveljavijo jezikovne naredbe ker so nezakonite in razžaljive za nemški narod. V debato so posegli tudi slovenski poslanci. Muri je naglašal, da so jezikovne naredbe potrebne tudi za tiste okraje na Koroškem, koder prebivajo Slovenci. Grafenauer je povdarjal, naj se znanje obeh jezikov zahteva samo od uradnikov, ne pa od ljudstva. Einspieler je okrcal nekatere nemške govornike in nemško časopisje ter zahteval enakopravnost v šoli, v uradu in v javnem življenju, sklicuje se pri tem na vseslovenski shod. Nemci so zagnali silen hrup, češ: kaj nam mar vseslovenski shod. Kakor smo že javili, je bil predlog, naj se razveljavijo jezikovne naredbe, sprejet z veliko večino.

— (V laški šoli v Nabrežini) je učitelj Negri obesil na steno šoleke sobe na mesto podobne cesarja Franca Jožefa polobo italijanskega kralja. Mej otroke je razdelil zemljevide, po katerih spadajo Trst, Goriška in Istria k Italiji. Tako poroča „Pol.“ Vrli učitelj Negri je lahko prepričan, da se mu radi tega ničesar ne zgodi.

— (Škandali v isterskem deželnem zboru.) V dveh sejah isterskega dež. zbora so se primerile velike demonstracije proti hrvatskim in slovenskim poslancem. V II. seji, v kateri je zbornica vzprejela Bubbov predlog proti preložitvi istrskega deželnega zbora iz Poreča v Pulj, je galerija hrupno demonstrirala proti Spinčiču in Trinajstiču, ker sta govorila hrvatski. V zadnji seji so se primerile še večje demonstracije. Na to sejo je bil prišel tudi namestnik grof Goëss, ki je pozdravil zbornico samo v italijanskem jeziku, iz česar izvaja „Piccolo“, da je namestnik priznal izključno italijanski značaj Istre. Posl. Bartoli je predlagal, naj bode italijanščina izključni razpravni jezik v deželnem zboru. Ko je Mandić začel hrvatski govoriti, je galerija tulila in razgrajala ter pela pesem „Nella patria de Rosetti“, tako da je predsednik sejo pretrgal. Ko je Mandić začel zopet hrvatski govoriti, nastal je iznova hrup. Mej demonstranti so bili tudi učitelji in učiteljice. Demonstrantje so celo v zbornico pljuvali. Predsednik ni pustil Mandiču čitati predloga glede bratovščin in mu je odvzel besedo. Konec seje so se ponovile zopet demonstracije.

— (Razpisane službe) C. kr. policijsko ravnateljstvo v Trstu razpisuje več mest policijskih koncipistov in adjutiranih konceptnih praktikanov. Prošnje do 12. februarja. — Mesto sodniškega sluga pri okr. sodišču v Kranjski Gori. Prošnje do 26. februarja pri deželnem sodnem predsedstvu v Ljubljani.

* (Röntgenovi žarki proti tuberkulozi.) Predsednik Röntgenovega kabina v Berlinu, prof. Grünmach je izjavil, da ga dosedajšnji poskusi še niso do cela uverili, je-li Röntgenovi žarki res odpravijo pljučno tuberkulozo pač pa morejo ozdraviti kožno tuberkulozo (lupus).

* (Beraška baronica) V Kaltenleutgebenu na Nižjem Avstrijskem je aretoval orožnik 60 let staro baronico Fani Saalhauszen, vdovo Svaitzerjevo, ker je prosjala ter bila brez straha. Pred sodiščem je povedala, da je bila v mladosti velika krasotica in bogatka, a da je njen pokojni mož zapravil vse njeno imetje.

* (Policijski roparski morilec.) V Parizu so zaprli bivšega policijskega nadzorika Rodeaua, ki je umoril, zadavil in postrelil izredno veliko število deklet. Star je šele 44 let ter je živel doslej v divjem zakonu s 75letno markizo Manoury d' Ecrot.

* (Sneg v Carigradu.) Dočim imamo tu najlepše vreme, bil je v Carigradu strašen vihar, sneg je naletaval, da leži po večih krajih za meter visoko. Vsled tega je nastalo v predmestjih veliko pomankanje in glad.

* (Kuga v Indiji.) Iz Bombaya se poroča, da se je v Simni pri Nasiku občinstvo uprlo vladnim odredbam proti kugi. Mob je pobil nekaj zdravnikov, zažgal pomožne bolnice, podrl pošto ter porezal brzojavne žice. Vojaštvo je maralo streljati.

Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Književnost.

— „Slovanski Svet“, 1. števec. XI. letnika prinaša tole vsebino: Slovansko-ogerski Slovani v novem letu — Izpremembe jezikovnih naredb. — Deželni zbori. — Iz Krčevinskih potočnic. — O umetnosti. — Drobline. — Razgled po slovanskem svetu. — Književnost. — „Slovanski Svet“ stane za vse leto 5 gld., za učitelje, učiteljice in dijake pa 4 gld. Naroča se: Wien. IX. Eisengasse 13.

— „Slovenka“. Vsebinska III. zvezka: V božični noči. — Pravica do sreče. — Nekaj pedagogike. (Dalje.) — Naročilo. — Žena bodi možu najboljši prijatelj. — Pogovori. — Znameniti slovanski skladatelji. — Dopis iz Zagreba. — Novi ropki. — Iz dnevnika male gospodnje. — Ob studenčku. — Shod slovenskih učiteljic. — Razno. — Doma. — Listnica uredništva.

— Izvestja muzejskega društva za Kranjsko. Vsebinska 6. sešitka. 1. Dr. Fr. Kos: Iz domače zgodovine. (Doba od 843–867.) 2. Milan Pajk: Črtice o nekdanjih slovenskih naselbinah v Gorenji Avstriji. 3. Dr. Fr. Kos: Laško gospodstvo l. 1630. (Dalje.) Mali zapiski. 1. S. R. Šilertabor. 2. Dr. Fr. Kos. Stroški za bulo, s katero je bil Sigismund Lamberger imenovan za ljubljanskega škofa.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 31. januarja. Oficijozno se razglašja, da je vest o odstopu namistnika Coudenhova in o imenovanju podmaršala Fuxa njegovim naslednikom popolnoma neosnovana.

Dunaj 31. januarja. Ebenhoch prijavlja v „Volksblattu“ komentar k svojem govoru v deželnem zboru, kateri naj posebno pazno prebere „Slovenec“. Ebenhoch pravi, da so dogodbe v Budjčevicah uplivala na njegov nastop, ker je vsled teh dogodb nastala zanj dolžnost, priti Nemcem na pomoč in svariti Čeha. Ako Čehi tacega svarila ne preneso, potem nimajo nemški klerikalci ničesar več iskati v desnici. Češki poslanci sicer niso odgovorni za rečene dogodbe, ali njih dolžnost je, da prebivalstvo pomirijo. (Ali Wolf, Fournier, Pfersche in drugi Nemci, ki neprestano hujskajo, nimajo te dolžnosti?) Žal, da Čehi tega ne store. Ako imajo Čehi poštene namene (!), ostanejo klerikalci še pri desnici, a treba je, da naredo Čehi mir na Češkem in da se odločijo na žrtve. (Čehi so dovolj storili; ne samo da so odjenjali glede naredb, izdali so tudi dva oklica, ki sta pomirjala narod, Nemci pa niso ničesar storili.)

Dunaj 31. januarja. Ogerski ministerski predsednik baron Banffy je bil včeraj v avdi-jenciji pri cesarju, potem pa so imeli avstrijski in ogerski ministri več ur trajajoče posveto-vanje o nagodbi. Ogerska vlada se je izrekla, da je pripravljena odnehati glede prometa z

mlatimi produkti, ako se vsi ogerski vrednostni papirji oproste avstrijskega rentnega davka.

Dunaj 31. januarja. Ministerski predsednik Gautsch je bil danes pri cesarju v avdi-jenciji. Oggerski ministri so razen Banffyja vsi odpotovali. Pogajanja med avstrijskimi in ogerskimi ministri so se nanašala v prvi vrsti na materijal, kateri se naj predloži kvotnima deputacijama, da se na njega podlagi dogovarjata o kvoti.

Dunaj 31. januarja. Na vseučilišču je nabit razglas rektorjev, s katerim se prepoveduje dijakom vsako zbiranje na hodnikih. Namravani shod slovanskih dijakov je rektor definitivno prepovedal.

Praga 31. januarja. V L'ometicah se je včeraj vršil ljudski shod, na katerem sta razen nekkih nemških buršev govorila tudi Funke in Wolf. Slednji je rekel, da Nemci nikdar ne pripustijo, da bi nemška vseučilišča v Avstriji postala črno rumena, in da bi bila vzgojevališča avstrijskih uradnikov, češ, vseučilišča so vsenemška kulturna zadeva in morajo to ostati. Ohranimo se pa samo, če bodo Nemci jedini in radikalni. Shod je vzprejel resolucijo, s katero je odobril sklenjeni štrajk nemških visokošolcev.

Praga 31. januarja. Predavanja na univerzi in na tehniki se vrše danes kakor po navadi, a poslušalcev je bore malo. Rektorat nemške tehnike je izdal oklic, v katerem pozivlja dijake, naj obiskujejo predavanja.

Praga 31. januarja. Slovanski in socialnodemokratski dijaki, vpisani na nemškem vseučilišču, so sklenili, da obiskujejo i nadalje predavanja. Danes predavajo vsi profesorji.

Brno 31. januarja. Med nemškimi in mej češkimi dijaki je bila tu včeraj zvečer velikanska rabuka. Jednajst dijakov je bilo aretovanih.

Brno 31. januarja. Povod včerajšnjim izgreedom so bili nemški burši, ki so se klatili po ulicah, koder prebivajo sami Čehi in na skočili Čehi, ko so ti na Heil tulenje odgovarjali z „As' žije Praha“.

Atene 31. januarja. Kretske parlament ima jutri prvo sejo. Pričakuje se, da proklamira princa Jurija kretskega guvernerjem.

Atene 31. januarja. 2000 turških vojakov je prišlo v Lazarini pri Trikaliju, da iztirja davke. Lazarini pripada Grški. Prebivalstvo se je uprlo in nastala je prava bitka. Naslednji dan so Turki zopet prišli čez mejo in plenili po grških vaseh.

Pariz 31. januarja. Členi svoječasne ministerstva Dupuy, za čigar vladanja je bil obsojen Dreyfus, izvezemsi sedanjega predsednika Faurea in takratnega vojnega ministra Merciera, so sklenili pričati v pravdi proti Zoli.

75.000 kron je glavni dobiček princ Evgenove spominske loterije. Opomnimo, da je žrebanje že dne 11. februarja.

Postano.')

V odgovor na „Postano“ gospe Marije Müller v št. 15 „Slov. Naroda“ z dne 20. januarja t. l.

Ker smatra naš čislani župan, gospod Miha Morascher, pod svojo čast, odgo arjati na dotični inserat zgoraj omenjene gospe, oziroma nje soproga, g. Ivana Müller-ja, šteje si tukajšnji občinski odbor v dolžnost, pojasniti čitateljem tega lista dotični nemišljeni prestopek gos. o. d. župana zaradi koncesije za krčmo.

Podpisani občinski odborniki namreč potrjujejo s tem v imenu vsega občinskega odbora v Zagorju, da g. župan Miha Morascher ni storil ničesar drugega, kakor da je kot župan izvršil sklep odboro.ve seje večne jednajstih glasov protijednemu.

Andrej Maurer,
Vinko Bukovšek,
odbornika.

Rihard Mihelčič,
Pavel Weinberger,
svetovalca.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 27. januarja: Helena Jevnikar, delavčeva žena, 67 let, Krakovske ulice št. 22, jetika.

Dne 28. januarja: Ana Volč, lampistova žena, 42 let, Pred konjušnico št. 2, sridenje črev.

Dne 30. januarja: Mihajl Šraj, užitinski paznik, 40 let, Radeckega cesta št. 22, jetika.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Januarj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mil. v 24 urah
29.	9. zvečer	749,8	0,0	brezvetr.	jamo	
30.	7. zjutraj	747,7	-4,1	sl. svzh.	megla	0,0
	2. popol.	745,0	6,4	sr. svzh.	jasno	
31.	9. zvečer	743,1	4,2	sr. jug	skoro obl.	
	7. zjutraj	738,2	4,0	p. m. zah.	skoro obl.	0,0
	2. popol.	733,4	6,6	p. m. zah.	oblačno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 1-4° in 2-2°, za 3-3° in 4-0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 31. januarja 1898.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	50	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	gld.	50	kr.
Avstrijska zlata renta	122	gld.	15	kr.
Avstrijska kronska renta 4%	102	gld.	75	kr.
Ogerska zlata renta 4%	121	gld.	35	kr.
Ogerska kronska renta 4%	99	gld.	30	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	930	gld.	80	kr.
Kreditne delnice	363	gld.	80	kr.
London vista	120	gld.	05	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	gld.	75	kr.
30 mark	11	gld.	75	kr.
30 frankov	9	gld.	53	kr.
Italijanski bankovci	45	gld.	35	kr.
C. kr. cekini	5	gld.	68	kr.

Dne 29. januarja 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	162	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189	gld.	25	kr.
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	130	gld.	30	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98	gld.	60	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	163	gld.	40	kr.
Ljubljanske srečke	22	gld.	75	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	26	gld.	25	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	199	gld.	—	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	492	gld.	—	kr.
Papirnati rubelj	1	gld.	27 1/2	kr.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1897. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend, Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Praga v Novo mesto in v Kočevje. Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 5 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — Prilod v Ljubljano. j. k. Praga via Trbiž. Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak v Dunaj via Amstetten, iz Lipskega, Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. Ob 11. uri 20 m. dopoldne osonni vlak v Dunaj via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Genevo, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend, Gasteina, Ljubna, Celovca, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak v Dunaj, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak v Dunaj via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Praga in Nevega mesta in iz Kočevja. Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — Prilod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 2 m. zvečer. (17—24)

POZOR!

I. zvezek letnika 1897 „Ljubljanskega Zvona“ se kupi. Upravišstvo „Ljubljanskega Zvona“.

Stanovanje

z dvema velikima, suhima in svetlimi sobama in soprotori — s krasnim razgledom na tri strani — odda se s 1. majem t. l. v novi hiši Ivana Bavdeka, na Karlovski cesti št. 32. (112—2)

Zadruga izvoščekov v Ljubljani

uljudno naznanja slav. občinstvu, da bode pošiljala od dne 1. februarja letos naprej (152)

vsak dan vozove

k osebnim vlakom na postajo dolenskih železnic na dolenski cesti.

Pozor!

Jutri v torek 1. februarja ob 3. uri popoldne (161)

JOUR-FIXE

gostilničarjev in kavararjev v gostilni gospoda Ant. Zupana „pri črnem medvedu“, Rimska cesta.

Priporočam svojo bogato, veliko zalogo vsakovrstnih (29—9)

ur in verižic prstanov, uhanov itd.

posebno veliko izbero

gg. ženinom in nevestam po najnižjih cenah.

Vabim na mnogobrojen obisk ter pošiljam cenike po pošti zastoj.

FR. ČUDEN urar v Ljubljani.

Naznanilo.

Južnoštajerska hranilnica v Celji obrestuje hranilne vloge kakor dosedaj tudi od novega leta 1898 naprej

po 4 odstotke

ne da bi odtegovala rentni davek.

Nevzdignene obresti pripisujejo se vsakega 1. prosinca in 1. malega srpana h kapitalu.

(1929—9)

Ravnateljstvo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Otvoritev gostilne.

Udano podpisani naznanja s tem, da je odprl v Streliških ulicah št. 8

gostilno z dolensko vinopivnico.

Toči se prihljubljeni dolenski „Stadtberger“ iz vinograda gospoda Drelse-ta, kakor tudi najizbornejše Koslerjevo marčno pivo.

Zagotavljajoč vedno reelno postrežbo, prosi za mnogobrojen obisk

Avgust Pavšek.

Srečke za princa Evgena spomenik.

(71—9)

Glavni dobiček:

75.000 kron vrednosti.

Srečke à 50 kr. priporoča J. C. Mayer v Ljubljani.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.